

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát na verejnom zasadnutí 14. júna 2004 v disciplinárnej veci sudcu JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR – disciplinárneho súdu z 9. 2. 2004, sp. zn. 1Ds 6/03 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov sa odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e .

Prvostupňový disciplinárny senát napadnutým rozhodnutím z 9. 2. 2004, sp. zn. 1Ds 6/03 uznal JUDr. [REDAKOVANÉ] a vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediacich, ktorého sa dopustil tak, že vo vedenej veci na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 6C 52/99 nekonal v čase od 6. 4. 2000 do 6. 10. 2003 a tak porušil povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich vo veci konať plynulo a bez prieťahov. Podľa § 117 ods. 8 citovaného zákona disciplinárny prvostupňový súd upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie v zákonnej lehote minister spravodlivosti poukazujúc na to, že sa nemôže stotožniť s rozhodnutím disciplinárneho prvostupňového súdu v tej časti pokiaľ bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia. Poukazoval na to, že menovaný sudca mal v danej veci vykonať len jednoduchý úkon, nakoľko išlo o porozsudkovú agendu. Stotožnil sa však s tým názorom, že dôvodom vzniknutého prieťahu v predmetnom konaní neboli objektívne dôvody, teda také prekážky,

ktoré by vylučovali jeho zavinenie ale zlá organizácia práce sudcu. Ďalej poukazoval na to, že sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, z čoho vyplýva, že bolo povinnosťou zorganizovať jeho prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v jeho senáte a aby nedochádzalo k zbytočným prietahom vo veciach pridelených do senátu JUDr. [REDAKOVANÉ]. Vzhľadom na uvedené dôvody s poukazom na to, že sudca nepostupoval spôsobom, ktorý by viedol k odstráneniu právnej neistoty navrhovateľa v predmetnom konaní, nemohol odvolateľ súhlasiť s rozhodnutím disciplinárneho senátu, že za primerané a postačujúce považuje upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení noviel. Domáhal sa potom, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako disciplinárneho súdu z 9. 2. 2004, sp. zn. 1Ds 6/03 zrušil a uložil mu disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

Najvyšší súd SR ako odvolací disciplinárny senát preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozhodnutia, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu a zistil, že prvostupňový disciplinárny súd správne ustálil skutočný stav veci, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na ústnom pojednávaní dňa 9. 2. 2004.

Ako zistil disciplinárny odvolací súd, minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 22. 10. 2003 návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 zákona o sudcoch na tom skutkovom základe, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 6C 52/99 nekonal v čase od 6. 4. 2000 do 6. 10. 2003, teda po dobu 3 a pol roka. V dôsledku tejto nečinnosti tak spôsobil prietahy v konaní vo veci, ktorá mu bola pridelená. Minister spravodlivosti preto navrhol uložiť JUDr. [REDAKOVANÉ] podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov. Vytýkané prietahy boli zistené z listu predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV., ktorá odpovedala zástupcovi Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva na otázky položené Európskym súdom pre ľudské práva vláde Slovenskej republiky v súvislosti so sťažnosťou [REDAKOVANÉ].

Sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] sa k veci písomne vyjadril a taktiež zhodne vypovedal, že skutočne vo veci vedenej na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 6C 52/99 sa nekonalo od 6. 4. 2000, kedy sa spis vrátil z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a nevedel bližšie vysvetliť, prečo v spise nekonalo. Mohlo to byť spôsobené aj tým, že jeho prácu ovplyvnili zdravotné problémy a pracovná záťažnosť z dôsledku zastupovania JUDr. [REDAKOVANÉ]

Ďalšie dokazovanie bolo vykonané výsluchom svedkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] predsedníčky Okresného súdu [REDAKOVANÉ], oboznámením sa osobného spisu JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], oboznámením sa spisu 6C 52/99, rozvrhmi práce Okresného súdu [REDAKOVANÉ] na roky 2001 až 2003, výkazmi o stave nápadu a vybavení vecí za obdobie rokov 2001 až 2003, prehľadom o výkone jednotlivých sudcov z tohto obdobia.

K veci je potrebné uviesť, že vec navrhovateľky [REDAKOVANÉ] proti odporkyňi [REDAKOVANÉ] o vydanie nehnuteľnosti napadla 3. 4. 1992 do senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] a bola právoplatne skončená v rámci odvolacieho konania rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 21. 10. 1998, sp. zn. 16Co 217/98. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka a spisu bola pridelená sp. zn. 6C 52/99. Spis bol predložený dňa 18. 1. 2000 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý dňa 6. 4. 2000 vec vrátil Okresnému súdu Bratislava IV. ako predčasne predložený na rozhodnutie o dovolaní navrhovateľky z dôvodu, že okresný súd nerozhodol o žiadosti dovolateľky o ustanovenie zástupcu z radov advokátov ex offio v zmysle § 30 O.S.P. a JUDr. [REDAKOVANÉ] po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky urobil prvý úkon 6. 10. 2003 za účelom zistenia majetkových pomerov dovolateľky.

Z výsluchu predsedníčky súdu JUDr. [REDAKOVANÉ] ako aj z rozvrhov práce Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vyplynulo, že v roku 2001 na občianskoprávnom úseku bolo zo 14 senátov obsadených 13 senátov, pričom vyšších súdnych úradníkov zapájali do chodu súdu postupne podľa toho, kde to personálna situácia najviac vyžadovala. Na občianskoprávnom úseku v roku 2003 nepracovali traja sudcovia a situáciu komplikovala vysoká práceneschopnosť u niektorých sudcov. Reštančné veci na civilnom úseku evidovala podpredsedníčka súdu, vykonávali sa gremiálne porady a pohovory so sudcami.

Disciplinárny odvolací súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozhodnutia disciplinárneho prvostupňového súdu ako aj z jeho dôvodmi a má za to, že odvolaniu ministra spravodlivosti nie je možné vyhovieť.

Disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 1 zákona o sudcoch je zavinené neplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, medzi ktoré podľa § 30 ods. 1 zákona o sudcoch patrí povinnosť v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov. Zavineným nesplnením tejto povinnosti nie je každá nečinnosť sudcu ale len také obdobie jeho nečinnosti, ktoré je neprimerané povahe vecí, ak nekonaniu nebránia objektívne dôvody. Disciplinárny prvostupňový súd správne zistil, že vo veci sp. zn. 6C 52/99, ktorá bola pridelená do senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] sudca od jej vrátenia z dovolacieho súdu od 6. 4. 2000 do 6. 10. 2003 nevykonal žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu o žiadosti účastníčky o ustanovenie jej zástupcu z radov advokátov z úradnej moci. Obdobie nečinnosti trvajúce 3 a pol roka je neprimerané povahe vecí s prihliadnutím k tomu, že išlo o právne jednoduchú problematiku, ktorú mohol sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] po vrátení vecí vybaviť napísaním uznesenia. Nekonaniu sudcu nebránili žiadne objektívne dôvody, ktoré by vylučovali jeho zavinenie. Aj situácia v personálnom obsadení umožňovala zvládnuť napísanie tohto jednoduchého rozhodnutia. Navyše uznesenie mohol napísať a zabezpečiť aj súdny tajomník alebo vyšší súdny úradník.

K veci je potrebné ešte poznamenať, že pokiaľ by na Okresnom súde Bratislava IV. sa riadne kontrolovali neskončené a reštančné veci, muselo by sa zistiť aký je stav aj vo veci 6C 52/99, teda že sa nekoná vo veci od 6. 4. 2000 a bolo potrebné na túto okolnosť JUDr. [REDAKOVANÉ] upozorniť.

JUDr. [REDAKOVANÉ] tak svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona o sudcoch. Pokiaľ ide o disciplinárne previnenie, disciplinárny súd upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 8 zákona o sudcoch. Prihliadol na všetky okolnosti prípadu ale aj k tej skutočnosti, že sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] si doteraz riadne plnil svoje pracovné povinnosti, keď na ilustráciu možno uviesť, že v roku 1998 mu do senátu napadlo 257 vecí a vybavil 319 vecí, v roku 1999 mu napadlo 145 vecí a vybavil 316 vecí, v roku 2000 mu napadlo 149 vecí a vybavil 198 vecí, v roku 2001 mu napadlo 173 vecí a vybavil 188 vecí, v roku 2002 mu napadlo 130 vecí

a vybavil 167 vecí, v roku 2003 za 10 mesiacov mu napadlo 167 vecí a vybavil 133 vecí, čo znamená, že každý rok sudca vybavil v senáte viac vecí ako mu napadlo. Za tohto stavu potom má disciplinárny odvolací senát za to, že ide v jeho konaní o jednorázové vybočenie z ináč riadneho plnenia si povinností a preto postup podľa § 117 ods. 8 o sudcoch, keď disciplinárny súd upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia je v súlade so zákonom.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, disciplinárny odvolací súd odvolanie ministra spravodlivosti zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 14. júna 2004

JUDr. Ján B o b o r

predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vybavenia: